

Szczegółowe warunki dla terenów i urządzeń służących uprawianiu narciarstwa

§ 1.

1. Uprawianie narciarstwa wymaga:

- a) przestrzegania zasad korzystania obowiązujących na danym terenie narciarskim oraz dla danego urządzenia transportu górskiego, a także reguł określonych przez Międzynarodową Federację Narciarstwa (FIS) oraz przestrzegania znaków zakazu, ostrzegawczych i informacyjnych na terenach narciarskich,
- b) niezwłocznego zawiadamiania podmiotów określonych w § 2 ust. 1 rozporządzenia lub zarządcy terenu, obiektu i urządzenia o wypadkach i innych zdarzeniach mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo innych osób,
- c) zapoznania się z prognozą pogody, komunikatem lawinowym i warunkami narciarskimi dla danego terenu i stosowania się do zaleceń i ograniczeń wynikających z ogłoszonego stopnia lawinowego oraz panujących i przewidywanych warunków atmosferycznych,
- d) użytkowania sprzętu sprawnego technicznie i ekwipunku odpowiedniego do rodzaju podejmowanej aktywności górskiej oraz dostosowania rodzaju uprawianej turystyki górskiej, rekreacji ruchowej i sportowej do możliwości fizycznych i umiejętności technicznych.

2. Korzystający z terenów i urządzeń przeznaczonych do uprawiania narciarstwa odpowiadają za ewentualne następstwa użytkowania nieodpowiedniego ubioru i sprzętu, niewłaściwego przygotowania fizycznego oraz za następstwa powstałe w wyniku działań pod wpływem alkoholu lub środków działających podobnie do alkoholu. Za osoby niepełnoletnie odpowiedzialność ponoszą ich prawni opiekunowie.

3. Zabrania się korzystania z terenów i urządzeń przeznaczonych do uprawiania narciarstwa pod wpływem alkoholu lub środków działających podobnie do alkoholu.

§ 2.

Za zapewnienie warunków bezpieczeństwa na terenach i urządzeniach służących uprawianiu sportów oraz rekreacji ruchowej, informowanie i ostrzeganie o niebezpieczeństwach oraz oznakowywanie terenów i urządzeń przeznaczonych do uprawiania narciarstwa, w szczególności znajdujących się przy urządzeniach transportu górskiego, kolejach linowych lub wyciągach narciarskich, ich zarządca.

§ 3.

Za tereny przeznaczone do uprawiania narciarstwa uważa się:

- 1) narciarskie trasy zjazdowe,
- 2) nartostrady,
- 3) parki narciarskie – skocznie, rynny, poręcze, półka ćwiczebne i inne przeznaczone do uprawiania narciarstwa alternatywnego lub szkolenia narciarskiego.

§ 4.

1. Tereny przeznaczone do uprawiania narciarstwa powinny spełniać następujące warunki minimalne:

- a) przygotowanie narciarskiej trasy zjazdowej i nartostrady polega na stabilizacji pokrywy śnieżnej i wyrównaniu jej powierzchni,

- b) stan przygotowania trasy i narciostady lub jej udostępnienie bez przygotowania oraz panujące na nich warunki śniegowe powinny być podane do publicznej wiadomości przez zarządcę kolei lub wyciągów związanych z tymi trasami i narciostadami,
  - c) minimalna szerokość trasy zjazdowej powinna wynosić 30 m,
  - d) minimalna szerokość narciostady powinna wynosić 4 m,
  - e) narciarskie trasy zjazdowe oraz narciostady winny spełniać warunki do bezpiecznego korzystania z nich, a w szczególności:
    - na narciarskich trasach zjazdowych i narciostadach obowiązuje całkowity zakaz ruchu pieszego, a ruch narciarski może odbywać się tylko w jednym kierunku,
    - skrajem narciarskiej trasy zjazdowej może zostać wyznaczony szlak narciarski, jeżeli po jego wyznaczeniu szerokość dostępnej trasy pozostanie nie mniejsza niż 30 m,
    - narciarska trasa zjazdowa i narciostada nie powinna przecinać osi wyciągu, zaś miejsca przecięcia trasy narciarskiej lub narciostady powinny być odpowiednio oznakowane i zabezpieczone,
    - narciarska trasa zjazdowa i narciostada nie powinna prowadzić ani też krzyżować się z drogami publicznymi i innymi ciągami komunikacyjnymi, nie powinna również przebiegać ani krzyżować się ze szlakami turystycznymi dla ruchu pieszego i narciarskiego, przy jednoczesnym oznakowaniu i zabezpieczeniu miejsc grożących kolizją,
    - przeszkody nietypowe (zaskakujące) na narciarskich trasach zjazdowych i narciostadach, które mogą stanowić zagrożenie dla zjeżdżających, muszą być usunięte, zaś przeszkody nieusuwalne lub trudno rozpoznawalne należy oznaczyć, ogrodzić lub zabezpieczyć w celu zmniejszenia zagrożenia,
    - miejsca prowadzonych prac konserwacyjnych, naśnieżających, zabiegi sztucznego zaśnieżania narciarskich tras zjazdowych i narciostad oraz stabilizacja pokrywy śnieżnej, szczególnie z pomocą urządzeń mechanicznych (ratraków) na narciarskich trasach zjazdowych i narciostadach powinny być wyraźnie oznaczone i zabezpieczone, narciarskie trasy zjazdowe i narciostady powinny być oznakowane,
    - na trasach zjazdowych i narciostadach jazda wszelkiego rodzaju pojazdami jest zabroniona, z wyjątkiem ich użycia przez podmioty określone w § 2 ust. 1 rozporządzenia, służby ustawowo powołane do niesienia pomocy oraz służby utrzymania tras z zachowaniem wyżej określonych warunków bezpieczeństwa;
  - f) usytuowanie parków narciarskich nie może kolidować z narciarskimi trasami zjazdowymi, narciostadami oraz innymi drogami, szlakami turystycznymi i narciarskimi,
  - g) parki narciarskie winny być oznaczone, odgródzone, a zasady użytkowania powinny zostać podane na tablicy informacyjnej umieszczonej przy wejściu na ten obszar; za oznaczenie, ogrodzenie oraz przygotowanie parków narciarskich, z zachowaniem zasad należytej staranności, odpowiedzialny jest zarządca urządzenia transportu górskiego związanej z tymi trasami.
  - h) tereny przeznaczone do uprawiania narciarstwa mogą być dopuszczone do użytkowania tylko po uzyskaniu pozytywnej oceny warunków bezpieczeństwa wydanej przez specjalistyczną organizację ratowniczą, określoną w § 2 ust. 1 rozporządzenia, stosownie do terenu działania z uwzględnieniem zapisów niniejszego rozporządzenia; ocena ta winna być dokonywana co najmniej jeden raz przed każdym sezonem zimowym.
2. W przypadku stwierdzenia zagrożeń nadzwyczajnych, upoważnieni przedstawiciele podmiotów określonych w § 2 ust. 1 rozporządzenia, stosownie do swojego terenu działania uprawnieni są do wystąpienia do zarządcy urządzenia transportu górskiego

z wnioskiem o zamknięcie terenów lub urządzeń do czasu usunięcia przeszkód w ich funkcjonowaniu. Nie zastosowanie się do wniosku, o którym mowa powyżej, upoważnia podmioty określone w § 2 ust. 1 rozporządzenia do zawiadomienia o tym fakcie właściwą jednostkę samorządu terytorialnego.

3. Warunki bezpieczeństwa dla urządzeń technicznych transportu górskiego, w szczególności kolei linowych lub wyciągów narciarskich określają oddzielne przepisy.
4. Zasady użytkowania terenów narciarskich i urządzeń winny być określone regulaminami wydanymi przez podmioty odpowiedzialne za zapewnienie warunków bezpieczeństwa na tych terenach i urządzeniach, po zasięgnięciu opinii specjalistycznej organizacji ratowniczej wymienionej w § 2 ust. 1 rozporządzenia stosownie do terenu działania.
5. Narciarskie trasy zjazdowe, nartostrady oraz parki narciarskie powinny być usytuowane poza miejscami potencjalnie zagrożonymi lawinami. Części narciarskich tras zjazdowych i nartostrad czasowo zagrożone lawinami winny być wyłączone (zamknięte) dla ruchu i odpowiednio oznaczone do czasu ustąpienia zagrożenia.
6. Parki narciarskie - skocznie, rynny, poręcze i inne tereny przeznaczone do uprawiania narciarstwa alternatywnego mogą być wykorzystywane przez osoby posiadające odpowiednie przygotowanie, umiejętności oraz osoby przestrzegające zasad bezpieczeństwa określonych na tablicach informacyjnych umieszczonych przy wejściu na ten obszar.
7. System oznakowania trasy zjazdowej i nartostrady winien zawierać czytelną informację o:
  - początku, przebiegu i końcu narciarskiej trasy zjazdowej i nartostrady rozmieszczoną wzdłuż trasy i nartostrady z obu stron drogi zjazdu, w odległości zapewniającej widoczność oznakowań przy dobrych warunkach atmosferycznych,
  - skali trudności narciarskiej trasy zjazdowej i nartostrady poprzez zastosowanie odpowiedniego koloru (pkt.11), jeśli w kompleksie urządzeń znajdują się różne trasy o tym samym stopniu trudności, umieszczane oznakowanie powinno być dodatkowo oznaczone numerem lub nazwą trasy,
  - miejscach, przeszkodach i niebezpieczeństwach nietypowych (zaskakujących).
8. Granice trasy winny być oznaczone, a miejsca stwarzające zagrożenie dla użytkowników trasy winny być dodatkowo zabezpieczone.
9. System zabezpieczania tras narciarskich i nartostrad ma na celu zapewnienie bezpiecznego przemieszczania się po nich, w szczególności w pobliżu podpór, urządzeń transportu, obiektów i przeszkód na brzegu trasy i w strefie jej obrzeży. Elementami zabezpieczającymi są:
  - bariery, parkany, siatki, płotki, tyczki, taśmy i chorągiewki,
  - inne elementy zabezpieczające, zwłaszcza ogrodzenia, zapory, zamknięcia, które umieszcza się w celu zapewnienia prawidłowego i bezpiecznego przemieszczania się użytkowników tras na drogach dojazd i połączeń w obrębie stacji urządzeń transportu.
10. Szczegółowe wymogi oznaczania i zabezpieczania terenów przeznaczonych do uprawiania narciarstwa określają podmioty wymienione w § 2 ust. 1 rozporządzenia odpowiednio do terenu działania, a wypełnienie zaleceń jest niezbędne do uzyskania pozytywnej oceny warunków bezpieczeństwa wydawanej przez specjalistyczną organizację ratowniczą wskazaną w § 2 ust. 1 rozporządzenia.
11. Określa się następujące stopnie trudności dla narciarskich tras zjazdowych i nartostrad ze względu na nachylenie trasy w profilu podłużnym, określając równocześnie kolory do oznaczania narciarskich tras zjazdowych i nartostrad w terenie ze względu na stopień trudności (według tabeli poniżej)

Stopień trudności	Trasy	Oznakowanie kolorem	Nachylenie w profilu podłużnym	
			średnie	Maksymalne
A	Bardzo łatwe	zielony	do 15% (9°)	21% (12°)
B	Łatwe	niebieski	15-21% (10-12°)	30% (17°)
C	Trudne	czerwony	21-29% (12-16°)	40% (22°)
D	Bardzo trudne	Czarny	ponad 29% (16°)	Ponad 40 % (22°)

12. Przy ocenie stopnia trudności trasy brane są pod uwagę także inne czynniki, w szczególności: ukształtowanie terenu, zakręty, zwężenia, profil poprzeczny, zalesienie, pobliskie zabudowania. Stopień trudności trasy ustala zarządca urządzenia transportu górskiego po zasięgnięciu opinii właściwej specjalistycznej organizacji ratowniczej wymienionej w § 2 ust. 1 rozporządzenia.

13. Urządzenia transportu górskiego, z którego korzystają narciarze może być eksploatowane w okresie zimowym przy zachowaniu bezpiecznego obciążenia trasy, tzn. gdy jest z nim związana co najmniej jedna narciarska trasa zjazdowa o minimalnej szerokości 30 m, zapewniająca równocześnie istnienie wolnej przestrzeni do zjazdu w wymiarze 200 m² na osobę na trasach o stopniu trudności A i B, 400 m² na osobę na trasach o stopniu trudności C i 500 m² na osobę na trasach o stopniu trudności D, przy szczytowej zdolności przewozowej urządzenia.

14. Obciążenie trasy oblicza się jako iloraz powierzchni dostępnej narciarskiej trasy zjazdowej wyrażonej w m² do ilości osób, które może równocześnie pomieścić urządzenie transportujące narciarzy do góry (połowa ilości „miejsc” na linii wyciągu).

§ 5.

Zapisy dotyczące narciarstwa odnoszą się także do snowboardingu.